

1896-02-21

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Athen

Omtalte personer:
Agnes Lunn
Agnete Skovgaard
Ebbe Skovgaard
Ingeborg Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 53 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om en udflugt. Niels Og Ingeborg Skovgaard er blevet hjemme i Athen på grund af Ebbe Skovgaards helbred.

TRANSSKRIFTION

Mappe 53-23

21-2-96

Kjære Kone! Forleden bad direktøren for Kongens godser hr "Weismann" en ganske ung mand, dvs. yngre end os, os ud til Tatoj. På grund af Ebbes dårlighed blev Ingeborg og Niels hjemme. Vi andre 3 tog af sted tidligt om morgenen. Vejret var gråt, ved [?] Station havde W. lovet os vogn, der var ingen. Så kom der noget der lignede en dagvogn med solsejl, heldigvis gik de græsktalende damer hen at spørge kusken, om han var den rette, og han blev såre henrykt over, at vi var de rette. Så rullede vi af. Nok med gråvejret, solen stod op i klar himmel, men blev hurtigt dækket af et lag klippegrå skyer, det trøstede os dog, at vi hist og her så tilnærmelsen til soldatsbukser og for ude et par rigtig store. Der glimtede også lidt sol oppe på siderne af Parnabjærgene! Vi blev vel modtagne af ungkarlen med sine tre hunde, fik spejlæg og kaffe, kom op at se museet som Münster havde samlet, potteskårene var tarvelige, de udstoppede dyr og fugle og [?sagerne] var ganske morsomme, insekterne kun pulver og tomme nåle. Så fik vi en bedre middag og noget efter gik vi en pæn tur.

Der er, nej stop lidt, vi så også kongens sommer
|disse anemoner er fra Megara|

-2-

slot indvendigt. Der var dejlig udsigt, og der er skøn skov, men der passes også godt på den med gendarmer, ellers vilde de tossede grækere snart ødelægge den. I den yngre eller halvgamle skov stod hist og her dejlige gamle fyrretræer med faste runde kroner. Hjemkomne levede vi atter højt. Vi gik tidligt til sengs for næste morgen skulde kaffen være på bordet kl. 7 at vi kunde nå op på toppen af Pharnes (ikke Parnas) og tilbage igen inden kl. 1. Frk. Lunn var lidt forkølet og blev hjemme, vi andre 3 gik på. Krokus og Anemoner stod hist og her udprængte, både nede og opad, blandt buskene eller op træerne var det navnlig jordbærtræet som fangede øjnene, men der var også vedbend, anolax, oliven, syresser, disse to sidste dog vist ikke opad bjerget. Nå, vi fulgte en bæk, og snart opdagede vi med glæde, at sneen var hård, så den i stedet for at forhindre vor opstigen, tværtimod lettede den betydeligt.

Oppe var der dejligt, øverst var der gamle edelgran, Enebærris,

snebjærge, og så den blå luft. Det var så vårligt at høre sneen dryppe
funklende

|Niels beder hilse dig og børnene|

-3-

dråber fra grenene. Jordbærtræernes røde stængler så herlige ud i lys
genskin fra og mod den hvide sne, vi nåede snart ned til dem, for helt oppe
var sneen så hård, så vi satte benene sammen og gled ned ad i gode
skred, som på ski. Alt gik så vel og hurtigt så vi nåede ned vist godt en
time før beregnet. Godt gjorde det at komme til civilisationen, få vasket
sig og sine fødder, vore strømper og morgensko, og så lægge sig på
sofaen i det lyse værelse med åben dør til en veranda, solen skinnede vist
gennem døren og en flue summede i vinduet. Så kom middagmaden, vi
gik senere atter en tur, fik så en kop the og af sted til stationen og Athen.
Der traf vi desværre Ebbe omtrent ved det samme, lidt feber (det har han
vist haft i flere dage) I morges var han friskere, men han er rød i halsen, det
er nok rigtig forkølelse, han har for resten appetit nu, men klynker dog en
del. Vejret er køligt, sommetider lunere, solen skinner sparsomt, det er
ualmindeligt kold vinter her i år, men i museet lever jeg højt hver dag.
Det er svir at gå og se på varerne og tegne dem. Jeg har tegnet en med en
Sfinks som flyver bort

-4-

med en ung død mand. Der er det at sige på den, at han holder ikke godt
med bagpoterne, og vingerne bærer heller ikke godt, men linierne er
skønne og han ser alvorligt underligt ud på ham, den er højst
ejendommelig og skøn. Tak for dit Brev og tak J.T for hans to. Han må nu
ikke være alt for vred på mig fordi jeg er rejst, nu bliver han jo en stor
dreng medens jeg er borte, bed ham så også blive en god dreng, så har
han noget at øve sig på til jeg kommer. Hils og tak Mammy for hendes rare
brevkort. Juleroserne hos Dig er da så meget bedre udviklede end
anemonerne hernede, de er så små i år. Hvad var det du hørte i Musik
foreningen (Cæcilia mener jeg)? Ja, Du det bliver sjovt at komme ind ad
mellemdøren håber jeg, men Niels trækker det vist ud i maj for Ebbes
skyld. Det kan blive galt nok at få ham hjem, venter de for længe kan
mælken jo ikke holde sig. Nu er der gået 38 dage og inden jeg får svar på
dette er der gået over 50, det bliver.

Lev nu Vel kjæreste veninde. Kys alle børnene, er Peter tit hjemme for
forkølelse? Tager natteuroen på dig? Tænk, endnu har Ingeborg ikke
mistet hår, men hendes krøller har glattet sig ud. Hils alle.

Din Mand

|Ingeborg beder hilse mange gange| |Europas posten gaaer og kommer 3
gange om ugen|

21-2-96 Hjære Høne. Forleden bad direktøren
for Kongens gælder her "Weismann" en ganske ung
mand, der yngre end os, os ud til Tåtovej. På grund
af Ebbes dærlighed blev Ingeborg og Niels hjemme. Vi
andre 3 drog afsted tidligt om morgenen. Vejret
var gråt, ved Kefurwa station havde W. Coust
ad vogn, der var ingen. Så kom der noget der lignede
en dagvogn med solstol, heldigvis gik en græsk-
talende damme hen at spørge kuskten, om han var
der rette, og han blev mere berøget over, at vi var de
rette. Så rullede vi af. Snart med gråvejret, solen
stod op i klar himmel, men blev hurtigt dækket
af et lag koldgrå skyer, det trøjstede os dog, at
vi vist og her så tilnærmelsen til soldaterbyen,
og for ud et efter rigtig store. Der glimtede også lidt
sol oppe på bakkene af Carnabybjergene. Vi blev
vel modtagne af ungkarlen med sine tre hunde,
fik spejls og kaffe, kom op at se museet som Münster
havde ønsket, potteplanterne var tætte, de udstoppede
dyr og fugle og spindesagerne gik alle sammen, in-
skterne blev pulver og tomme nåle. Så fik vi en
bedre middag og noget efter gik vi en pænt tur.
Der er, nej stop, lad vi så jo også Kongens sommer

slot indvendigt. Der var digtlig udsigt, og der var
skøn skov, men der passede og så godt på den med
gindamer, eller vildt de tosse de prækre snart
indlægge den. I den yngre eller halvgamle skov
stod højt og her digtlig gamle fyrretræer med
fast runde kroner. Hjemkomme blev vi atter
højt. Vi gik ned til et sø, for næste morgen
skulde kaffen være på bordet kl. 7 at vi kunde

gik ind på toppen af Parnus (eller Parnes) og tillige
igen inden kl. 1. Fik dem var best færdigt og
blev hjemme, vi andre 3 gik på. Høsten og ankomsten
stod højt og her udsigterne både ned og op
faldt. Blandt buskene eller quattræerne var det
næsten jordbærtræet som fangede øjnene, men der
og var. vedden, smilax, oliven, syprusser, disse
to næste dag var det så med bjergene. Ned, vi fulgte
en bæk, og snart opdagede vi med glæde, at sneen
var borte, og den istiden for at forkimlede var
spøjne, trost vi os lattede den betydeligt.
Oppe var der digtlig, overs var der gamle edelgran,
i sne drivene, og herlig udsigt med bjerg og med
Euboeas snebjerg, og så den blå luft. Det var
så varligt at høre sneen dryppe finklende

dråber fra grenene. Jordbærtræernes røde stem-
mer så herlige ud i lys ginsten fra og mod den
hvide sne, og nåde næst med skidder for. Helt
oppe var sneen så hård, så vi satte benene
sammen og gled ned ad i gode skridt som
på is. Alt gik så vel og hurtigt, så vi
nåde med vist godt en time før brygnet. Godt
gjorde det at komme til civildationen, så var
ket af og sine fiddler, røde strømper og morgenstøv og så
lagde sig på sofaen i det lyse værelse med åbne dør
til en veranda, solen skinnede ind gennem døren
og en flue summende i vinduet. Så kom middag-
maden, og gik senere efter en tur fik vi en kop
the og afsted til stationen og Athen. Den trafik
vi desværre ikke ontmoet ved det samme, lidt efter,
(det har han vist haft i flere dage. I morgen var han
flinkere, men han er rød i halsen, det er nok rigtig
forkølelse, han har for resten appetit nu, men klykter
dog en del. Vejret er køligt, sommetider lunere,
solen skinner sparsomt, det er ualmindelig kold
vinter her: ei, men i muscet lever vi højt her dog.
Det er en over at gå og se på vaderne og tegne
dem. Jeg har tegnet en med en flinkes som flyver bort

med en ung arist mand. Der er det at jeg paa den, at
hun holder ikke godt med bespoterne, og vingerne
bærer heller ikke godt, men lineerne er skønne,
og hun ser alvorligt, underligt med paa ham, den er
højest gjindannelig og skøn. Tak for Dit brev,
og tak T. T. for hensto. Men nu er ikke væk alt
for Bred paa mig fordi jeg er rejst, nu bliver han
jo en stor dreng medens jeg er borte, bed ham sø
og sø blive en god dreng, sø har han noget at vise
sig paa medens jeg kommer. Vels og tak Marianne
for hendes rare brevkort. Julroserne hos dig er da
sø meget bedre udviklede end anemourne herhjemme
de er smaa i år. Hvad tror du horte: Hvad for
vinger (Cecilia mener jeg)? Ja du, det bli jo at komme
ind ad mellem døren herover, men Niels trækker det
ret ud til ind i mæg for Ebbes skyld. Det kan bli
galt nok at for ham hjem, venten de for længe kan
mellem jo ikke holde sig. Nu er der gaaet 38 dage og
inden jeg får svar paa dette er der gaaet over 50, det linder.
Sov nu vel kjæreste veninde, kys alle børnene, og sige
til hjemme for forkælede? Løjer natten over paa dig
Tak, endnu har Ingeborg ikke mistet hår, men hendes
krøller har glattet sig ud. Hele alle. Du mand